

τά πάντα εκεί ήταν απαραίτητα όπως και κατά την πρώτη μας επίσκεψη.

"Αν δεν ξέραμε περί τίνος επρόκειτο, θα ήτο αδύνατο να πιστέψουμε ποιο μυστήριο εκρόβητο μέσα σ' αυτή τη φθορά και τη σκόνη των ζωητών. "Αν δεν είχαμε λάβει την άποψή μας κι' αν δεν υπήρχαν τόσες τρομερές άφορμές ν' αμς κεντρίζουν στο έργο μας, θα ήταν αδύνατο να έπιμεινουμε σ' αυτό, γιατί δεν ενθουσιάζαμε κανένα έγγραφο, κανένα σημείο διαβάσεως του άπαισιου χόμητος από το παλιόν μέγανον και το παρεκλήθρον όπου τα κιβώτια εύρισχοντο όπως τά είχαμε αφήσει. "Ο Βάν "Ελισγγ, καθώς στεκόμαστε άφρονι, μās ελεπε με σοβαρότητα :

— Και τώρα, φίλοι μου, έχουμε νά έτελέσουμε ένα καθήκον. Πρέπει ν' άγιάσουμε αυτό τό χώμα, τό όποιον εινε ιερών άλλωστε γιατί αναπαύθησαν σ' αυτό άνθρωποι αποθανόντες πρό καιρού. Τό χώμα αυτό τό τόσο ιερó μετεφέρθη έδώ για άγιέρους σκοπούς ! Και άκριβώς τό εδύλαξε έπειδή ειχε σκι πάσει γεκρούς ! Δεν εινε δυνατό να εύη άνάπαυσιν άλλού πουθενά παρά εις τό χώμα των τάφων. Και για μη μπορεί πλέον ν' αναπαυθί οπτε και σ' αυτό, ας τό άγάσουμε εν όνόματι του Θεού !

Και ένθ έλεγε αυτά έβγαλε από την τάντια του ένα ξεβιδωτήρα και μία λμα και άνοιξε τό καλιμα ενός κιβωτίου. Τότε όσμη μούχλας και θγρασίας διαχύθηκε γύρω μας, αλλά δεν την αισθανθήκαμε άμείσως γιατί ή προσοχή μας ήτο συγκεντρωμένη εις τόν καθηγγητήν.

"Επειτα έβγαλε ένα τεμάχιον "Αγιού "Αργου, τό έβαλε μ' εύλάβεια επάνου τό χώμα, κατέβαλε έπειτα τό σέλασμα και άρχισε νά τό βιδώνη, βοηθούμενος και από μās στην έργασια του αυτή ;

Με τόν ίδιο τρόπο άνοιξαμε όλα τά κιβώτια, έβαλε στό καθένα από αυτά άλλο ένα τεμάχιον "Αγιού "Αργου και κατόπιν τά άφήσαμε φαινομενικώς όπως τά είχαμε βρή.

"Όταν έλάμασε πίσω μας τή βαρέα πόρτα, ό καθηγγητής μās ειπε έπιόσμως.

— Το ότι κατορθώσαμε εινε σπουδαίο, "Αν πετύχουμε έτσι και σέ όλοι τ' άλλα, τότε ή όδισις αυτής τής ήμέρας θα λάμψη επάνου εις τό μέτωπον τής Μίνας λευκή και ακηλόδοτος.

Καθώς περνούσαμε τό δρομάκι, πηγαινόντες πρός τό σταθμό για νά προσφθάσουμε τό τραίνο, είχαμε άπέναντί μας την πρόσωπη του φρονοκομίου του Σοδαφ. Έκοιτάξα με άληθιστά και ειδα στό παραθύρου του δωματίου μας τή Μίνα.

Τήν χαϊρατήρα με τό χέρι και τής ένευσσε δείχνοντας με την έκφρασί μου ότι τό έργο μας συντελεσθή έπιτυχώς. Έκεινη πάλιν εις άπάντησιν έννευσε ότι έννοησε. Και τέλος έκίνησε τό χέρι της, χαϊρετώντας με. Με κίπως έλαφρομένη την καρδιά μας φθάσαμε στό σταθμό κ' έπήματε τό τραίνο, τό όποιον εϊταν έτοιμο νά ξεκινήσει.

Τά άνωτέρα τά έγγραφα μέσα στό τραίνο. Πικάντιλο, ώρα 12. 30'. — Λίγο πριν φτάσουμε σ'ότο Φέν — Τσάρτσ — Στρήτ ό "Αρθούρος μās ειπε :

— "Ο Κουίνου κι' έγώι θα πάμε νά βρούμε ένα κλειθροποιό. Σεις οι άλλοι σταθήτε και περιμένετε στό Πράσινο Άλασο. Δεν πρέπει νά είμαστε τόσος πολλοί. Παρακολούθητε μας κι' όταν δητε πως ό κλειθροποιός άνοίξε την πόρτα κι' έφυγε, πλησιάστε.

"Η γνώμη του κ. Γόλδαμγγ εινε πολύ λογική, ειπεν ό Βάν "Ελισγγ. "Ας γίνη έτσι.

Πραγματικώς έπληρώκαμε σέ δύο άμάξια και χωρίσαμε. Στη γωνία του "Αρλιγγου — Στρήτ κατεβήκαμε από τό άμάξι και τραβήξαμε πρός τό άλασο Γρήν Πάρκ. Έσταθήκαμε σ' ένα μέρος από τό όποιον έφαινότο ή πρόσωπη του σπιτιού του κόμητος κ' έπεριμένε. Το άμάξι του Κουίνου Μόργας και του "Αρθουρου δεν άργησε νά φανή. Πλάι στον άμαξά εκάθητο ένας άνθρωπος εργατικός, ό κλειθροποιός, άσφελός. Κατέβηκαν μέρους στό σπίτι και ό κλειθροποιός πληρώσε και κούτσαε την κλειδαώνα. Κατόπιν έβγαλεν έν. από τά εργαλεία του κ' άρχισε νά εργάζεται, ένθ οι φίλοι μας τόν παρακολούθουσαν.

"Ενας χοροφύλαξ πλησίασε σέ λίγο. Ρώτησε τί συμβαίνει και ό λόφδος Γόλδαμγγ του έδωσε την ταυτότήτα του. Αυτό ήταν άκετό. "Ο χοροφύλαξ χαϊρέτησε με σεβασμό και άπεμαζυρόνη.

"Εξαφνα είδαμε τόν κλειθροποιό νά σηκώνεται και νά λήη ζάτι στούς φίλους μας. Τί συνέβαινε ; Μās ήσαν αδύνατο νά έννοήσουμε, λόγω τής άποστασίας.

"Ο "Αρθούρος του ειπέ ζάτι και ξανάρχισε πάλιν την εργασιάν του.

Εϊδαμε έν θψ μεταξύ τούς φίλους μας νά κιντιάζουν περίεργα τά παραθύρα του κτηρίου. Άνυχομονούσαμε τρομερά, μη γνωρίζοντες τί συμβαίνει. Άκολουθεί

ΤΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

Τό ύψασμα αυτό όνομάσθη έτσι από την γαλλική λέξη velu, ή όποια σημαίνει γυωδιό. Χρήσις του βελουδου, έγινε άρχικώς στη Γαλλία τό 1500. Έπί τής βασιλείας "Ερρίκου του Ι' έγινεντο τόσο μεγάλη χρήση του βελουδου όπτε συνεχλήθη συμφρούλιον του Κρότους, στό όποιο άπερασθήθη όπως πās υπέρτης φέρον βελουδιών ένδυμασιον τιμαριετή διά προστίμου. Έτσι φορούσαν πλέον βελουδινα μόνον οι εύγενείς.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ—ΑΣΤΕΙΑ

Στό τραίνο

Στό ίδιο διαμέρισμα πρώτης θέσεως τρεις άνθρωποι μιλούν οικειότατα καπνίζοντας την πίπα τους. "Ο ένας εινε χονδρός και ξανθός. Εινε Γερμανός από τή Στουτγάρτη. "Ο άλλος εινε ξερακιανός και κόκκινος. Εινε "Αγγλος ίπό τό Μάντσεστερ. "Ο τρίτος εινε ένας άνθρωπάκος μελαχρινός και έπιδεικτικός. Εινε Γάλλος από τή Μασσαλία.

"Ο Γερμανός έλεγε : — Στόν τόπο μας τά τραίνα πηγαινόν με τέτοια ταχύτητα όποτε οι τηλεγραφικοί στυλοι διαδέχονται ό ένας τόν άλλο τόσο γρήγορα μπροστά στά μάτια του ταξειδιώτου όποτε νομίζει κανείς ότι βρισκεται μέσα σ' ένα δίσσο με δριήτους κορυφους γυμνούς από φύλλα όπως τό χειμώνα.

"Ο "Αγγλος έπρόσθεσε. — Σέ μās όταν τά τραίνα βάζουν τό μάζιμου της ταχύτητος, ή πέτρινες ανακίδες τών χιλιόμετρων τόσο διαδέχονται γρήγορα ή μία την άλλη, όποτε έχει κανείς την έντύπωση ότι βρισκεται σ' ένα κομητήριου γεμάτο από έπιτύμβιες πέτρες.

"Ο Μαρσεγιέδης έκαμε ένα ποίψ ειρωνεία και περιφρόνησι σέ όσα άκουσε από τούς δύο άλλους, και ειπε :

— "Οι' αυτά δεν εινε τίποτε, κύριοι, και εμει εις θέσιν νά οās τό άποδείξω. Μιά μέρα έπήρα τό τραίνο από τή Μασσαλία για τό Παρισι. Τή στιγμή τής αναχωρήσεως όταν έσφύριξε ή μηχανή έσακώθηκα με τό σταθμάρχη τής Μασσαλίας και στό θυμό μου εσήκωσα τό χέρι νόν κτηνίστα. Αί, λοιπόν τό τραίνο έφυγε τόσο γρήγορα όποτε τό χαστούκι τό έφαγε ό σταθμάρχης του "Αβινιόν !

Προπρακτικη για κυριζ

"Ενας Σκώτος όρησε σ' ένα μπαρ έν εξάψει, ετράβηξε καθ' εθιχαν στόν καταστηματάρχη και του ειπε :

— Δόστε μου ένα διπλό ούσινα, αλλά γρήγορα γιατί θέλω νά έχω πιη μερικά πριν κίωμο τόν καινά.

Τόν εσέρβησαν και ό Σκώτος άδειασε τό ούσινα και εξήτησε και δεύτερο.

"Ο καταστηματάρχη, περιεργος, τόν ερώτησε δελά δελά. — Με συγχωρείτε, κύριε, άλλ' άν που έπιτρέπεται να σās ρωθω πού πρόκειται νά κάμτε αυτόν τόν καινά !

"Ο Σκώτος άδειασε και τό δεύτερο ποτηρι και του άπήνησε ψυχραιμότατα :

— Έδώ, μαζύ σου, φίλε μου, τώρα πού θα φύγω χωρίς νά πληρώσω !...

Ο άκαρηνόρητος

— "Ο καιμένος ό Ντυράν εινε είκοσι χρόνια πού άπέθανε. "Οχι, όχι, φίλε μου. Δεν θα παρηγορηθώ ποτέ. Γιατί νά πεθάνω !

— Δεν ήξερα ότι ειλαθε τόσο συνδεδημένη.

— Δεν εινε αυτό... "Εχω παντρευθί τή χήρα του.

Η ηλικία

"Ο γέρος γεωκτήμιον κάνει τό γύρο τών κτημάτων του. Συναντι ή ένα από τούς έπιπάτες του πού έγέρησα μαζί του στην ίδια γη και κίτω από τόν ίδιο οφρανό.

"Ο γεροεπιστάτης του δείχνει τό δεξι του πόδι και παραπονείται. — Αχ, ειπε. Αυτό ορμωτικώιό δεν με άφίνουνο ποτέ.

— Τι τά θέλετε, ειπεν ό γεωκτήμιον. Γεράματα.

— Αλλά ό επιστάτης διεμαρτυρήθη.

— Τι σέσι έχουν τά γεράματα, κύριε. "Ορίστε τό άριστερό μου πόδι. "Εχει την ίδια ηλικία με τό δεξι και όμως δεν με πονει καθόλου.

Επικερδές έμπόρευμα

"Ο Σάφλ και ό "Αντουάν χωρίς δουλειά όπως συνήθως έκαναν περιπλανο κατά μήκος τής άκτής τής Μασσαλίας. "Η θάλασσα ήταν φουσκωμένη.

— Έχω μία πρότασι νά σου κάμω, ειπε ό "Αντουάν. "Αν έβάζαμε όλη αυτή τή θάλασσα σέ μοτιλλίες δεν θα μπορούσαμε νά τās πωλήσουμε για μία πεντάρα τή μία μόνο σ' αυτούς πού έχουν συμφέρον νά ανακίωμε τή θάλασσα για τά βυλιόρια τους ; "Αν θέλης θα γίνουμε έπί εκατομμυριούχοι.

— Θα έξετάσουμε τό ζήτημα, ειπε ό Σάφλ. Τό βράδυ πού ξαναγινόναν από τό ίδιο μέρος ή θάλασσα ήταν ήσυχη και ειχε τραβήξη πολύ από εκεί πού ήταν τό πρσί.

— Έχάσαμε βλέπω την εικαιρία, ειπε ό "Αντουάν. Κάποιος Έβρωτός θα με άκουσε τό πρσί πού σου τό έλεγα και έβαλε μπροστά την έπιχείρησι.

P. γλωζο

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρδς ένοικιασιν δωμάτιον. Πληροφορια στα γραφεία μας, Λέκκα 7.

Είς τό Γραφείον μας κωλούνται άντίτυπα του 2ου φύλλου του «Μπουκέτου», τό όποιον ειχεν εξαντλήθει.